

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 14. marca 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Městský soud v Praze — Česká republika) — Česká spořitelna, a.s./Gerald Feichter

(Vec C-419/11) ⁽¹⁾

[Nariadenie (ES) č. 44/2001 — Súdna právomoc, uznávanie a výkon rozsudkov v občianskych a obchodných veciach — Článok 5 bod 1 písm. a) a článok 15 ods. 1 — Pojmy „zmluvné veci“ a „zmluva uzavretá spotrebiteľom“ — Vlastná zmenka — Zmenkové ručenie — Zabezpečenie zmluvy o úvere]

(2013/C 141/08)

Jazyk konania: čeština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Městský soud v Praze

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Česká spořitelna, a.s.

Žalovaný: Gerald Feichter

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Městský soud v Praze — Výklad článku 5 bodu 1 písm. a) a článku 15 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, 2001, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42) — Pojmy „zmluvné veci“ a „zmluva uzavretá so spotrebiteľom“ — Súdna právomoc na prejednanie sporu týkajúceho sa zmenkovej povinnosti konateľa spoločnosti, ktorý sa podpísal ako zmenkový ručiteľ na vlastnú blankozmenku vystavenú touto spoločnosťou v prospech banky na zabezpečenie záväzkov z úverovej zmluvy — Určenie miesta zmluvného plnenia, keďže vlastná zmenka pôvodne neobsahovala údaj o platobnom mieste

Výrok rozsudku

1. Článok 15 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že fyzickú osobu, ktorá má úzke podnikateľské väzby alebo väzby spojené s povolaním vo vzťahu k spoločnosti, ako sú konateľstvo alebo väčšinový obchodný podiel v tejto spoločnosti, nemožno považovať za spotrebiteľa v zmysle tohto ustanovenia, ak prevezme ručenie za vlastnú zmenku vystavenú na zabezpečenie záväzkov tejto spoločnosti zo zmluvy o poskytnutí úveru. Toto ustanovenie sa preto neuplatňuje na určenie súdu, ktorý má právomoc rozhodnúť o žalobe, ktorou remitent vlastnej zmenky so sídlom v členskom štáte uplatňuje práva z tejto zmenky, ktorá bola v deň jej podpisu neúplná a bola vyplnená neskôr remitentom, voči zmenkovému ručiteľovi s bydliskom v inom členskom štáte.

2. Článok 5 bod 1 písm. a) nariadenia č. 44/2001 sa uplatňuje na určenie súdu, ktorý má právomoc rozhodnúť o žalobe, ktorou remitent vlastnej zmenky so sídlom v členskom štáte uplatňuje práva z tejto zmenky, ktorá bola v deň jej podpisu neúplná a bola vyplnená neskôr remitentom, voči zmenkovému ručiteľovi s bydliskom v inom členskom štáte.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 311, 22.10.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 14. marca 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof — Rakúsko) — Jutta Leth/Rakúska republika, Land Niederösterreich

(Vec C-420/11) ⁽¹⁾

(Životné prostredie — Smernica 85/337/EHS — Posudzovanie vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie — Povolenie takeého projektu bez primeraného posúdenia — Ciele tohto posudzovania — Podmienky existencie práva na náhradu škody — Zahnrnutie ochrany jednotlivcov pred znížením hodnoty majetku)

(2013/C 141/09)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Jutta Leth

Žalovaní: Rakúska republika, Land Niederösterreich

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Oberster Gerichtshof — Výklad článku 3 smernice Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (Ú. v. ES L 175, s. 40; Mim. vyd. 15/001, s. 248), zmenenej a doplnenej smernicou Rady 97/11/ES z 3. marca 1997 (Ú. v. ES L 73, s. 5; Mim. vyd. 15/003, s. 151) a smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/35/ES z 26. mája 2003 (Ú. v. EÚ L 156, s. 17; Mim. vyd. 15/007, s. 466) — Povolenie projektu bez primeraného posúdenia jeho vplyvov na životné prostredie — Žaloba jednotlivca o náhradu škody z dôvodu zníženia hodnoty jeho nehnuteľnosti spôsobenej uvedeným projektom — Ciele posudzovania vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie — Zahnrnutie ochrany jednotlivcov pred znížením hodnoty majetku

Výrok rozsudku

Článok 3 smernice Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 97/11/ES z 3. marca 1997 a smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/35/ES z 26. mája 2003, sa má vykladať v tom zmysle, že posudzovanie vplyvov na životné prostredie, tak ako je stanovené v tomto článku, nezahŕňa posudzovanie vplyvov predmetného projektu na hodnotu hmotného majetku. Na majetkové škody v rozsahu, v akom predstavujú priame hospodárske dôsledky vplyvov verejného alebo súkromného projektu na životné prostredie, sa však vzťahuje cieľ ochrany, ktorý sleduje táto smernica.

Podľa práva Únie a bez toho, aby tým boli dotknuté menej prísne pravidlá vnútroštátneho práva v oblasti zodpovednosti štátu, samotná okolnosť, že sa v rozpore s požiadavkami uvedenej smernice nevykonalo posudzovanie vplyvov na životné prostredie, v zásade nepriznáva jednotlivci právo na náhradu čisto majetkovej škody spôsobenej znížením hodnoty jeho nehnuteľnosti v dôsledku vplyvov uvedeného projektu na životné prostredie. Vnútroštátnemu súdu však prináleží, aby overil, či boli splnené požiadavky práva Únie uplatniteľné vo vzťahu k právu na náhradu škody, a to najmä existencia priamej príčinnej súvislosti medzi údajným porušením a spôsobenou škodou.

(¹) Ú. v. EÚ C 319, 29.10.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 14. marca 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Augstākās tiesas Senāts — Lotyšsko) — Valsts ieņēmumu dienests/Ablessio SIA

(Vec C-527/11) (¹)

(DPH — Smernica 2006/112/ES — Články 213, 214 a 273 — Identifikácia platiteľov DPH — Nepridelenie identifikačného čísla pre DPH z dôvodu, že zdaniteľná osoba nemá materiálne, technické ani finančné prostriedky na výkon prihlasovanej ekonomickej činnosti — Zákonnosť — Boj proti daňovým podvodom — Zásada proporcionality)

(2013/C 141/10)

Jazyk konania: lotyščina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Augstākās tiesas Senāts

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Valsts ieņēmumu dienests

Žalovaná: Ablessio SIA

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Augstākās tiesas Senāts — Výklad článku 214 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1) v spojení s článkom 273 tejto smernice — Vnútroštátna právna úprava stanovujúca možnosť zamietnuť zápis do registra platiteľov DPH, ak zdaniteľná osoba neposkytne informácie alebo poskytne nepravdivé informácie o svojich hmotných, technických a finančných schopnostiach na vykonávanie deklarovanej hospodárskej činnosti — Zamietnutie zápisu spoločnosti do registra platiteľov DPH z dôvodu, že táto spoločnosť nie je spôsobilá vykonávať deklarovanú hospodársku činnosť

Výrok rozsudku

Články 213, 214 a 273 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby daňový úrad členského štátu odmietol prideliť identifikačné číslo pre daň z pridanej hodnoty spoločnosti len preto, že táto spoločnosť podľa uvedeného úradu nedisponuje hmotnými, technickými a finančnými prostriedkami na výkon prihlasovanej ekonomickej činnosti a že vlastníčkovi podielov na základnom imaní tejto spoločnosti už bolo viackrát pridelené takéto číslo pre spoločnosti, ktoré v skutočnosti nikdy nevykonávali ekonomickejšiu činnosť a ktorých podiely na základnom imaní boli prevedené krátko po pridelení uvedeného čísla, bez toho, aby dotknutý daňový úrad na základe objektívnych skutočností preukázal, že existujú vážne nepriame dôkazy umožňujúce dospieť k podozreniu, že pridelené identifikačné číslo pre daň z pridanej hodnoty bude použité s cieľom dopustiť sa podvodu. Vnútroštátnemu súdu prináleží posúdiť, či uvedený daňový úrad poskytol vo veci samej vážne nepriame dôkazy o existencii nebezpečenstva podvodu.

(¹) Ú. v. EÚ C 6, 7.1.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 14. marca 2013 [návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder) — Nemecko] — Agrargenossenschaft Neuzelle eG/Landrat des Landkreises Oder-Spree

(Vec C-545/11) (¹)

[Spoločná poľnohospodárska politika — Nariadenie (ES) č. 73/2009 — Článok 7 ods. 1 a 2 — Modulácia priamych platieb poskytnutých poľnohospodárom — Dodatočné zníženie súm priamych platieb — Platnosť — Zásada ochrany legitímnej dôvery — Zásada zákazu diskriminácie]

(2013/C 141/11)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder)